

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 2. Abstinentia exterior, & virtutes quæ illa[m] iuuant

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

Tobia 12.9
Spiritus
cum cor-
pore cibū
sumat.
De hac cō-
suetudine
vide Cassi-
an l. 4. c. 7.
Turrece
Tract. 102.
in Reg. 8.
Benedic.

1. Tim. 4.5

2. Psal. 67. 11

& quodāmodo obforbeat̄ur in ipsa voluptate, qua afficiūtur: quod plane
debet Christianum hominem: decet aut̄, vt dēū corpus cibo corporatū
ficatur spiritus suam spiritualem refectionem sumat, cum in modum
Angelus dixit Tobia: *videbar quidem vobiscum manducare, & bibere: sed
inuisibili. & potu, qui ab hominibus videri non potest, vtor.* Sumat igitur caro
suas visibiles; sed ita tamen, vt simul spiritus inuisibile in suum cibum sumat,
sive id fiat attendendo alicui lectioni, quae tempore mensae habetur, vt
est apud religiosos, siue considerando & ruminando mysteriū aliquod
nostrae; siue affectus exercendo per varios actus amoris & laudis Dei: per
actus gratitudinis ac deuotionis; per petitiones variarū virtutum: accipit
pro materia talium actū aliquid, quod legitur, aut ipsofmet cibos, qui
ponuntur: conferendo, eos nunc cum ijs, qui proponuntur in caelestibus
nunc cū felle & aceto Christi Domini in cruce; nunc cū defectu eorū, qui
in inferno. Aliquando etiam suspirando & optando cibum Angelorū
rubescendo, quod bestiarum cibus vescaris. Aliquando iudicando, te cibis
peccata indignum eo, quod comedis; Deum verò laudando, quod illi
merenti largiatur; & virtutes petendo, quas ipsi cibi significant, cum
vesceris: qualis est viua gratia aqua, vinum dēi amoris, ac zeli, panis
gratitudinis, tenebricudo cordis carnei; miscendo frequenter (vt ait Apostolus)
gratiarum actionem pro his donis: *cibus enit̄, qui sumitur, & sanctificatur
per verbum Dei & orationem,* quae, dum ille sumitur, inseritur; quia sumitur
in praesentia ipsiusmet Dei, rebus omnibus assistentis: vt huiusmodi praesentia
frenet appetitum; & recte disponat omnia exteriora, quae ab eo proueniunt
propterea enim dixit Dauid: *Justi epulentur, & exultent in conspectu Dei: sicut
Moyser, & omnes seniores Israel inuitarunt lethro, vt comederent omnes panem
cum eo coram Deo: in cuius conspectu nihil fieri debet immensā eius puni-
te indignum.* §. II.

Abstinencia exterior. & virtutes quae illam iuuant.

EX Hoc iudicio ac interiori Abstinenciae directione pronem̄it omnis
terior rectitudo: quamvis sit difficilior, eod̄ quod non possit eiusdem
rationis, ac eadem pro omnibus. Cuius perfectio in quatuor his rebus
derandis consistit: quantitate scilicet, & qualitate ciborum; tempore, loco
modo eos sumendi attendendo in omnibus dispositionem, completam
nem ac necessitatem sumentis, ceterasque circumstantias: Illam comitantem
sed speciatim respicit tres virtutes, à quibus plurimam iuuatur:

P R I M A est virtus Obedientiae debita Deo, eius Ecclesiae, & legibus
praescriptis Maiorum, suaeque Status si sit religiosus; & haec esse debet, praeco-
pius Dux, & instar Poli, quo dirigitur. Quicumque enim cibus contra Dei legem
& voluntatem sumatur erit instar boli illius Adami; & sumptio cum inobedi-
entia

Abstinentia est animæ venenum. Quando igitur gula ad talem comestionem te impulerit, respondendū tibi est: quod Reehabitaræ respondebant inuitati eos ad bibendum vinum: dicebant enim: *a non bibemus vinum unquam: quia Iona- dab pater noster praecepit nobis, ne biberemus vinum in sempiternum.* & ita dices: non gustabo reip̄ talem, neq; tali tempore, aut loco: quia pater meus celestis ita iubet: sufficit autem mihi quod ipse iubeat, vt ego ad nutum exequar.

Quam ob rē sanctus Basilius suis Religiosis suadebat, vt ad tēperantia thesaurum recte custodiendum, clauem eius traderent Patri suo spirituali: ex cuius directione os suū aperiat, vt comedat, aut claudat, ne comedat; eiusq; verbum & ordinē sequantur, nō dantes locū cōsilio, & suggestioni serpentis, qui Euā seduxit: vitur enim ille falsa clauē, licet recte & formā praeferente, vt faciat nos aperire os cūm Deus iubet illud claudi: vt statim mors ingredia- tur. Quemadmodum euēnit magistro cuidam viro decepto à quodā falso Pro- pheta, suadente illi, vt *comederet in loco, in quo praeceperat ei Deus, ne comede- ret;* is enim violenta morte à leone illata, culpam luit suæ inobedientia.

Huius Obedientia valde affinis est fraterna charitas: cui valde attenden- dum est, ne quid comedatur aut bibatur cum scandalo & offensione proxi- morum, iuxta illud Apostoli: *Noli propter escam destruere opus Dei; & proxi- mum illum perdere, pro quo Christus mortuus est. Nam omnia quidē sunt munda; sed malū est homini, qui per offendiculum manducat. Et bonum est non manducare carnes. Non bibere vinum, neq; in quo frater tuus offenditur, aut scandalizatur, aut offensus.* Ac de seipso dicebat: *si esca scandalizat fratrem meum, non manda- cabo carnem in aeternum.* Quemadmodū insignis ille & strenuus Martyr Eleazarus, qui non solum e voluntarie praebat ad supplicium, ne carnem porcina manducaret, contra legis antiquae praeceptum, cuius se obseruatorem profi- tebatur: sed maiori adhuc animi constantia reiecit illorum persuasionē, qui eū horabantur, vt simularet se carnem illam manducare, vt Regis praecepto pare- re videretur; & sic mortem euaderet: quibus ipse respondit cito, dicens: *pramitti se vellem in Infernum, ne mali adolescentium arbitantes Eleazarum tales carnes comedere, propter eam simulationem deciperentur.* Cuius exemplum sequuti e septem fratres Machabæi gloriosum subierunt martyrium, vt idem praece- ptum seruarent, & alij similiter Machabæi secesserunt in desertum locum, & se cibo vescerantur, ne prohibita cibum manducarent.

TERTIA virtus, quam Abstinentia respicit & in quam tendit, est Casti- tas: cuius conseruatio incumbit ipsi, iuxta illud S. Hieronymi: in omnibus exhibere sobrietatem, vt te sobrietas exhibeat purum & castum: quare oculos in hanc puritatem, & castitatē coniiciens, quatuor praedicta ita moderaberis, vt nihil omnino eū eius detrimento admittas. Denique eadem Abstinentia respicere debet virtutem Pœnitentia, quæ, ad satisfaciendum Deo pro pec-

V 3 catis,

Sumptio
cibi cum
inobedi-
entia vene-
reus.
a 1er. 35. 1. 6.
Serm. de
Abdicat.
verum.

b 3. Reg. 13.
22.

2.
Nil come-
dendum
cum scan-
dalo fratris
c Ro. 14. 20.

d 1. Co. 8. 13
e 2. Mach.
6. 19. 23.
Eleazarus
stimulare
carnis co-
mestionem
noluit.

e 2. Mach.
7. 1. 6. 5. 27.

3.
Sobrietas
castitatem
conseruat.
Tract. 31. in
Regu. S. Bo.
nedia.

Abſtinentia pro peccati-
t-ntia ad-
hibenda.

catis, præcipuè carnalibus, sæpius adhibet ieiunia, & leueras abſtinentia prædictis quatuor rebus obſeruans ſemper Obſedientia præſcriptum documenta quæ in proximo capite ponentur.

CAPVT XV.

OMNES GRADVS SAC. MODI PARTICVLARES TEMPERANTIA & Abſtinentia perfecte; & qua ratione videm conferant ad caſſodiam Caſſiana

Temperantia prudens
cibi quantitatem
moderatur
Lib. 5. Ca. 5
& Coll. 2.
cap. 12.

TEMPERANTIA virtus auxilio Prudentia, quæ in rebus omnibus modum adhibet, moderatur imprimis cibi potuſque quantitatem inſumentis neceſſitatem, vires, complexionem, & occupationem corporis multam aut exiguam; leuem aut laborioſam vt enim aduertit Caſſianus, poſſunt omnes eandem omnino regulam in hoc ſeruare, nam alij indiget maiori quantitate, quàm alij: ita vt aliquis cenſeatur temperans, integrum ſumens panem; alter verò intemperans vel mediū ſumat. & hac ratione veniuntur duo vitia valde pernicioſa: ſi iudices ſcilicet temere, multum comedentem; & ſi inaniter extollas teipſum parcius comedentem: vitia que enim Apoſtolus daſinat cum ait: *a qui manducat, non manducantem ſpernat; & qui non manducat, manducantem non iudicat.* extrema enim cibi portio non eſt certa regula virtutis interna. Hæc epim in eo conſiſtit, continentur duo extrema vitioſa: ne ſcilicet plus aut minus ſumatur, quàm ſi neceſſarium, & conueniens ad vitam ipſam ſuſtendam, & ſatisfaciendam obligationibus & oneribus proprii ſtatus; ſiue multū aliàs ſit, ſiue modicum quod ad id ſufficiat. Gubernandum enim eſſe corpus ait S. Bonauentura in modum, quo Deus mundum hunc gubernat: ita vt nihil ex neceſſario deſit; nec tamen habeat ſuperflua. Præclare hoc declarauit S. Baſilius diſtinguit ſicut in gula intemperantiam declinare, graue ac periculoſum eſt: in nimiam abſtinentiam corpus atterere, ac per inſimilitatem inutile reddere omni proſectò ratione caret. Aque igitur periculoſum eſt vtrumque: ieiunio extremum: nam æquè impedire poſſunt exercitia virtutum. Quæ admodum ſi equum adeò pinguem & laſciuientem enutrites vt non poſſis illum in curſu retinere, ſed impetu ſuo te præcipitet; aut ſi macerando debilitares vt in medio curſu deſiceret, nec poſſet ulterius progredi; vitia que hoc eſſet pernicioſum. Neceſſe igitur eſt extrema vitioſa ita vitare, neque ad dexteram inclines, neque ad ſiniſtram; neque ob nimium carnis caro ſe præcipitet in vitia carnalia; neque ob defectum cibi neceſſarii deſiciat in exercitijs virtutum. Cum enim corpus ſit animæ inſtrumentum, eas exercendas; neque Deus illud condidit, vt eſſet otioſum; ſed vt operetur, & laboraret; neceſſe eſt dare ei ſuſtentationem ad id præſtandum accuſatariam, dicendo cum Dauid: *b fortitudinem meam ad te caſſodiam, vt tibi ſeruiam.*

1 Ro. 148.
Externa cibi ſumptio non eſt interna regula virtutis.

Proceſſu 6.
Religio.
Cap. 12.
Lib. de vera Virgi, & de Conſtit. monaſt. c. 3.
& Reg. 228.
ex breui.
& ex Fuſſi.

Extrema vitioſa abſtinentia vitanda ſunt.

b Pf. 58. 10.

Quo

